

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010364
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6819010364.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Ľubomíra Bušík, PhD., v trestnej veci obžalovaného Q. J., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2020, konajúc o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Revúca, sp.zn. 4T/47/2019, zo dňa 15.06.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Revúca, sp.zn. 4T/47/2019 zo dňa 15.06.2020 vo výroku o treste odňatia slobody.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného Q. J., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom H. XXX/X, P. - C. hrdinov,

podľa § 156 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. i/ Tr.zák. a § 37 písm. m/ Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. , § 50 ods. 1 Tr.zák. mu súd u r č u j e skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia na dobu 2 (dva) roky.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku týmto rozsudkom zostávajú nedotknuté.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Revúca svojím rozsudkom sp.zn. 4T/47/2019 zo dňa 15.06.2020 rozhodol, že obž. Q. J. je vinný z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 01.06.2019 v presne nezistenom čase asi o 22.30 hod. na dvore rodinného domu č. XX v obci A. po predchádzajúcej slovnej potýčke, fyzicky napadol S. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. č. XX, okres S., tým spôsobom, že S. T. v snahe zabrániť ďalšiemu vyhroteniu predchádzajúcej slovnej potýčky obvineného s obyvateľmi obce A., slovne dohovárať obvinenému, následne Q. J. raz uderil rukou po tvári, na čo Q. J. začal s S. T. zápasit', pričom v rámci zápasu obvinený nie menej ako jeden krát kopol S. T. do ľavej nohy, čím mu spôsobil poranenia - špirálovú zlomeninu dolného konca píšťaly ľavého predkolenia

s posunom úlomkov, špirálovú zlomeninu ihlice ľavého predkolenia v jej polovici s posunutím úlomkov, odlomenie dolnej vonkajšej epiphyzy ľavej píšťaly, vyžadujúce si lekárske ošetrenie s dobou liečenia od 02.06.2019 do 20.10.2019, t.j. 140 dní.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 156 ods. 3 s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona súd uložil obžalovanému ambulantné ochranné protialkoholické liečenie a podľa § 74 ods. 2 Trestného zákona ochranné liečenie potvára, kým to bude vyžadovať jeho účel.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadli jednak okresný prokurátor a jednak aj obž. Q. J..

Okresný prokurátor vo svojom písomnom odvolaní uviedol, že odvolanie podáva najmä voči výroku o uloženom treste. Nemožno si podľa prokurátora osvojiť záver o splnení podmienok na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr.zák., kedy je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil násilnej trestnej činnosti a nie je možné uvedenú trestnú činnosť bagatelizovať tak, ako to urobil okresný súd. V prvom rade prokurátor uviedol, že súd nedôvodne znížil trest odňatia slobody, keď poukázal na pomery páchatel'a. Tu prokurátor uvádza, že nejde o osobu, ktorá by v minulosti viedla riadny život, už bol celkom 14-krát súdom trestaný a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť, navyše opakovane bol vo výkone trestu, pričom je zrejmé, že v prípade obžalovaného v plnej miere zlyhával prevýchovný účinok trestu a preto je potrebné ho hodnotiť ako osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa ďalšej trestnej činnosti.

Ďalej prokurátor konštatuje, že v prípade obžalovaného nevzhliadol žiadne konkrétne okolnosti prípadu, a preto nebolo na mieste mimoriadne znížovanie trestu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby. Práveže uvedené okolnosti prípadu dostatočne dokumentujú potrebu prevýchovy obžalovaného. Taktiež poukázal aj na skutočnosť, že obžalovaný sa dostal do značnej opitosti, napriek zjavným problémom s alkoholom a konflikt vyhrtil práve útokom na poškodeného, aj napriek tomu, že tento bol jeho príbuzný. Je nepochybné, že konflikt začal tým, že poškodený začal obžalovaného ukludňovať po predchádzajúcom konflikte, najprv slovné a keď mu dal facku, tak mu tento ublížil na zdraví. Preto nemožno súhlasiť s mimoriadnym znížením trestu uvádzaním, že išlo o dve osoby, ktoré sú vzájomne v blízkom rodinnom pomere.

Nemožno akceptovať argumentáciu súdu, že obžalovaný aj poškodený boli pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho došlo k ochabnutiu svalov a preto došlo k tak závažnému poraneniu poškodeného. Ak by sa takýto dôvod akceptoval aj do budúcnosti, tak by to mohlo znamenať, že v prípade podobných bitiek by automaticky všade bol použitý § 39 Tr. zák. Z tohto dôvodu preto je prokurátor toho názoru, že trest nie je dostatočným na zabezpečenie ochrany spoločnosti a aj prevýchovy obžalovaného a preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená Okresnému súdu Revúca na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný cestou svojho obhajcu podal tiež voči vyhlásenému rozsudku odvolanie, kde sa domáhal v prvom rade toho, aby bol tento trestný čin prekvalifikovaný z úmyselného ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. na nedbanlivostné konanie v zmysle § 157 Tr. zák. Za takýchto okolností by bol mohol využiť poškodený ustanovenie o tom, či dá alebo nedá súhlas na trestné stíhanie, kde sám poškodený uvádzal, že keby mal možnosť, tak by nedal súhlas na trestné stíhanie obžalovaného.

V ďalšom obhajoba poukazovala na znalecké posudky znalcov jednak znalca E.. U. a jednak znalca E.. T., kde poukazovala najmä na to, čo uviedol vo svojom znaleckom posudku E.. T., že príčinou zranenia poškodeného nebolo priame kopnutie, teda násilie do oblasti ľavého predkolenia, ale pád poškodeného na zem, pri vzájomnom napádaní poškodeného a obvineného, v dôsledku čoho došlo k rotačným silám pôsobiacich na ľavé predkolenie pri zafixovaní ľavej nohy poškodeného. Tento znalec komplexne vysvetlil presný mechanizmus vzniku všetkých zranení, napriek tomu však súd týmto znaleckému posudku neuveril, ale skôr uveril záverom znaleckého posudku E.. U., ktoré obhajoba spochybnila.

Podľa obhajoby práve aj svedkovia prítomní vo veci, vypovedali v tom smere, ako aj popísal možný spôsob vzniku zranenia práve znalec E.. T..

Za týchto okolností potom sa obhajoba domáhala toho, aby bolo trestné stíhanie voči obžalovanému buď zastavené, ak by súd dospel k záveru, že ide o taký trestný čin, kde treba súhlas poškodeného a tento by tento súhlas nedal, alebo aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený. V prípade, ak by súd neakceptoval ani jednu, ani druhú možnosť, tak navrhla obhajoba, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie s tým, aby sa okresný súd vysporiadal s návrhmi na doplnenie dokazovania, ktoré obhajoba predložila súdu už aj na hlavnom pojednávaní a okresný súd ich neakceptoval.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaniach procesných strán, sa obžalovaný nedostavil, jeho obhajca len predložil ospravedlnenie obžalovaného z neúčasti na verejnom zasadnutí.

Krajský prokurátor potom v konečnom návrhu uviedol, že v celom rozsahu sa pridrižiava podaného odvolania okresného prokurátora, avšak na záver by chcel modifikovať návrh, kde nenavrhol vrátiť vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, ale tak aby vo veci krajský súd vo veci sám, potom čo zruší napadnutý rozsudok, vo veci rozhodol a obžalovanému uložil trest bez použitia zmierňujúceho ustanovenia § 39 Tr.zák.

Obhajca obžalovaného naopak uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava dôvodov odvolania, poukázal na námietky obhajoby vo vzťahu k právnej kvalifikácii trestného konania a uviedol, že ak obžalovaný aj ublížil poškodenému, tak to neurobil úmyselne, ale len preto, lebo poškodený na neho útočil. Preto navrhol, aby bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby alebo aby bolo zastavené trestné stíhanie, prípadne aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na doplnenie dokazovania.

Krajský súd potom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal v dôsledku podaných odvolaní napadnutý rozsudok ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že odvolanie prokurátora dôvodné nie je a odvolanie obžalovaného je dôvodné len čiastočne.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na viacerých hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie, avšak tieto dôkazy nevyhodnotil tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Aj keď je v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uvedené, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, krajský súd však so zreteľom na zistené výsledky dokazovania dospel k záveru, že okresný súd nesprávne vyhodnotil ako pravdivý posudok znalca E.. U. o spôsobe vzniku poranení, ale správne a zákonne sa javí byť práveže znalecký posudok znalca E.. T., ktorý predložil obhajca obžalovaného a ku ktorému posudku bol aj znalec podrobne na hlavnom pojednávaní súdom vypočutý. Na tomto pojednávaní znalec jednoznačne uviedol, že mechanizmus vzniku zranení obidvoch kostí u obžalovaného nastalo v dôsledku rotačného pohybu a pádu poškodeného na zem po predchádzajúcom útoku zo strany obžalovaného, ku ktorému mohlo dôjsť kopnutím, prípadne pristúpením ľavej nohy.

Tento mechanizmus vzniku poranení aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá okolnostiam, za ktorých došlo k zraneniu poškodeného.

Aj napriek tejto skutočnosti však je nutné konštatovať, že aj v takomto prípade je správna kvalifikácia konania obžalovaného voči poškodenému a to prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák., teda že inému úmyselne ublížil na zdraví a tým mu spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Ťažká ujma na zdraví je aj podľa názoru odvolacieho súdu nedbanlivostný následok, ktorý obžalovaný nechcel spáchať, ale práve v dôsledku predchádzajúceho konfliktu s poškodeným ho napadol a chcel mu ublížiť na zdraví.

Za tejto okolnosti potom neobstojí ani tvrdenie obhajoby, že mohol byť poškodený aj poučený o možnosti neudeliť súhlas na trestné stíhanie obžalovanému, keďže ust. § 156 Tr. zák. sa v § 211 ods. 1 Tr. por. nevyskytuje, teda nie je možné v takomto prípade viesť trestné stíhanie a je potrebný súhlas poškodeného.

Za týchto okolností potom správne postupoval prvostupňový súd, keď sa s takouto argumentáciou obhajoby vysporiadal a bral ju len ako obhajobné tvrdenia obžalovaného, kde nevyhodnotil takýto postup orgánov činných v trestnom konaní ako pochybenie.

Na rozdiel od prvostupňového súdu však krajský súd dospel k záveru, že je možné vzhľadom na všetky okolnosti prípadu obžalovanému priznať jednu poľahčujúcu okolnosť a to v zmysle § 36 písm. i/ Tr. zák., teda že spáchal trestný čin odvracajúc útok alebo iné nebezpečenstvo alebo konajúc za okolnosti, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, ale konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany, krajnej núdze atď. Za týchto okolností, keď potom bol pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností vyrovnaný, dospel krajský súd k záveru, že trest, ktorý obžalovanému uložil okresný súd v prvostupňovom rozsudku a to nepodmienečný trest odňatia slobody, by bol neprimerane prísny trestom, aj napriek tomu, že v osobe obžalovaného ide už o viackrát súdne trestaného páchatela.

Krajský súd sa preto ani nemohol stotožniť s argumentáciou prokurátora o tom, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe bez podmiennečného odkladu, teda vo výmere 3 rokov odňatia slobody, ale dospel k záveru, že aj trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, bude trestom dostatočným na nápravu a prevýchovu obžalovaného, pri ponechaní v nezmení ďalších výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku, teda pri ponechaní ambulantného ochranného protialkoholického liečenia.

Vzhľadom k tomu, že na ostatné skutočnosti a okolnosti sa dostatočne podrobne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a krajský súd tieto skutkové okolnosti aj si v podrobnostiach osvojuje, musí na tieto dôvody prvostupňového rozhodnutia odkázať s tým, že už v ďalšom o nich pojednávať nebude.

Z týchto dôvodov preto krajský súd čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovaného Q. J. a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku s tým, že obžalovanému uložil len podmiennečný trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou, pri ponechaní ambulantnej protialkolickej liečby a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.